

ПЕРЕМОЖЦІ КОЛОСАЛЬНОГО ФЛЕШМОБУ „ДОБРА СТРАВА ДЛЯ ПРИРОДИ“

Щоб робити добро, не треба бути величезного зросту, не обов'язково мати багато сил, часу та грошей. Коли ми ходили до річечки, що протікає через наше село, то були дуже розчаровані: біля неї було дуже насмічено. Ми швидко поприбирили. Після цього ми виготовили та почепили таблички із надписом „Викинувши сміття біля річки чи на узбіччя дороги, не забудьте хрюкнути!”. Біля цих табличок ми проходимо щодня, а тому, якщо вітер і зірве їх, то наш клас обов'язково виправить цю ситуацію. Вони не стануть сміттям.

Ми хочемо, що усі пам'ятали цю народну мудрість:
„З природою жити у дружбі, то буде вона тобі у службі“.

Учні та їхній класовод
Світлана Володимирівна Бабовал
Решнівської ЗОШ
Тернопільської області

Ми любимо
природу, а тому
часто беремо
участь в еколо-
гічних акціях.

Учні 6-Б класу
Клекотинської СЗШ
Вінницької області

Учні нашої школи садили дерева. Мій клас теж долучився до цієї справи. На фото я зі старшокласником саджаю тую.

Денис Антонов,
учень 2-го класу
Херсонської
школи-інтернату

Переможців зараховано
в ЗОЛОТЕ КОЛО та нагороджено
книжками серії
„БІБЛІОТЕЧКА „КОЛОСКА“

КОЛОСАЛЬНИЙ ФЛЕШМОБ
„ДОБРА СТРАВА ДЛЯ ПРИРОДИ“
ПРОДОВЖУЄТЬСЯ!

Передплатний індекс 89454

Головний редактор:

Дарія Біда, тел.:(032) 236-71-24,
e-mail: dabida@mis.lviv.ua

Заступник головного редактора:

Світлана Вольська,
e-mail: svitlana300@gmail.com

Дизайн і верстка: Каріне Мкртчян-Адамян

Підписано до друку 26.11.15,
формат 60x84/8.

Друк офсетний. Наклад 12 000 прим.

Адреса редакції: 79038, м. Львів,
а/с 9838. Надруковано в друкарні
ТОВ „Видавничий дім „УКРПОЛ“.

Юний еколог

(твое ім'я та прізвище)

№29/2015
ГРУДЕНЬ

КОЛОСОЧОК

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНА ТЕМАТИЧНА ПРИРОДНИЧА ГАЗЕТА ДЛЯ РОЗУМНИКІВ І РОЗУМНИЦЬ

СМІТТЄВА МРІЯ,

АБО

ПРИБУЛЕЦЬ ПЛЯМА

(казка з циклу „Твій ЕКОстиль життя“)

Після дощу Зернята гуляли в парку. Сяяло сонце.

– Гляньте, веселка в калюжі! – показав друзям Пустунчик. – Як гарно!

– Справді, яка краса! – замилювалася Лапуня.

– Це не веселка. Веселка виникає, коли світло виграє на краплинах води у повітрі. А пляма на воді – це гра світла у тонкій плівці бензину на поверхні води. Машина залишила бензиновий слід, а після дощу бензин сплив на поверхню. На перший погляд гарно, але небезпечно.

– Якщо на танкері трапляється аварія, нафтова пляма може вкрити величезну площу поверхні моря. Усе живе під водою не може дихати, а на поверхні потрапляє у липку отруйну масу. Багато птахів, риб та інших морських тварин гинуть від такої „краси“. Навіть ця маленька весела пляма на поверхні калюжі небезпечна для птахів та тварин, які схочуть напитися води.

Австралійський фонд порятунку пінгвінів Penguin Foundation закликає всіх взятися за спиці і плести светри пінгінам. Светри зігрівають птахів, які втратили свою водонепроникність через нафтові плями, і захищають від непереможного бажання позбутися від нафти звичним їм способом – за допомогою дзьоба.

Справа перша - проведення акції „Збережи дерево - здай макулатуру“

Справа друга - посадили плодіві дерева

Справа третя - прибрали територію навколо школи

– Мораль: не пий водицю з калюж! – пхикнув Пустунчик, але відразу відсахнувся: кольорова пляма на воді закрутилася, піднялася і стрибнула на доріжку до Зернят.

Перед наляканими Зернятами стояв хтось їхнього зросту, схожий на мильну бульбашку, темно-сіру всередині, але з кольоровими переливами на боках.

– Привіт! Де ти бачив бруд на воді? – жваво спитав „Хтось” у Розумника. – Як його знайти?

– Навіщо? – здивування подолало острах.

– Ти хто? – схаменувся Пустунчик.

– Я з далекої планети Сміття. Мене звуть Пляма. Моя улюблена їжа – сміття. – Пляма погладив себе по кулястому животі.

– Ти прибулець? – скрикнула Лапуня. – Вітаємо тебе на Землі! Тобі тут подобається?

– Дуже! Земля схожа на моє рідне Сміття, але набагато розкішніша! Тут стільки смачного... – Пляма помітив під кущем пластиковий пакет, кілька недопалків та іржаву кришку від пивної пляшки. Прибулець прожогом втягнув в себе сміття, наче порохотяг, і задоволено облизнувся.

– Круто! – Пустунчик запросив Пляму на прогулянку в парк.

Помітивши сміття на зеленій галявинці, гість завурчав, наче кіт, сковзнув на купу зім'ятого одноразового посуду і почав його прибирати, розчиняючи непотріб всередині себе. Веселка на його шкірі ходила яскравими хвилями.

– Чому ваша планета зветься Сміття? – спитала Лапуня. – У вас має бути дуже чисто!

– Угу, – відгукнувся Пляма. – Так чисто, що нема чого їсти! Поки знайдеш хоча б жменю пилу та бруду, півдня літаєш! А у вас така краса, такий розкішний обід лежить просто неба! Ням-ням... я у вас затримаюся надовго! А планету ми назвали Сміття, бо нема в світі нічого прекраснішого за сміттєзвалище! Я читав про них у шкільних підручниках, але зроду жодного не бачив! Це така сама галявина, тільки трішки більша?

– О, ні, – зітхнув Розумник. – Звалище набагато більше. Ти правий, в нашому світі їх забагато.

– Як такої краси може бути занадто багато?! – величезні очі Плями засвітилися. – Ти знаєш такі місця? Покажи, будь ласка!

– Це далеко, за містом. Якщо хочеш, ми покажемо тобі смітник у нашому дворі, – сказали Зернята.

До вечора щасливий Пляма урчав на смітнику за будинком. Затягти прибульця в гості до чистої квартири друзям не вдалося...

Планета Сміття

Вночі Пустунчику наснився страшний сон. Наче він наблизився до невідомої планети, яка здалеку скидалася на яскравий різнокольоровий м'ячик. Та зблизька виявилось, що це – величезне звалище. Мільярди пластикових та скляних пляшок блищали на сонці, залиті нафтовою плівкою. Сміття товстим шаром вкривало поверхню планети. Ані ґрунту, ані рослин, ані тварин неможливо розгледіти. Тільки хмари пилу і темні вихори.

– Не хочу!!! – від власного крику Пустунчик прокинувся.

Не змовляючись, Зернята рано-вранці зустрілися там, де вчора залишили Пляму. Виявилось, що всі бачили уві сні, як планета перетворилася на звалище!

– Жахлива мрія у Плями! – здригнулася Лапуня, згадуючи сон. – А де ж він сам?

Сміття на подвір'ї щезло, довкола не було жодного папірця. Асфальт наче язиком вилизали!

– Пішов шукати нове звалище, – зітхнув Розумник. – І, на жаль, далеко ходити не треба. Цього добра у нас вистачає!

– А, може, полетів додому? – вигадав Пустунчик. – Розкаже всім, яка чудова в нас планета! Прилетить багато таких Плям і на Землі врешті стане дуже чисто.

– Розміявся! Це ж наша планета, то й нам її берегти і сміття прибирати! А Плямі подякуємо, що навчив нас цінувати красу довкола. Але ж і страшний сон приснився, бр-р-р!

Олена Крижановська

